

graueris, amice Lector, si longiori, quam par est, fortasse epistola te morabor dum omnia prorsus, quæ ad hanc rem quoquo modo spectare possunt, fidelissimè tibi exponam, ac, reclamante licet Lirico Vate, ab Ovo, vt dicunt, historiam ordiar. Ita igitur se res habet.

Decem circiter ab hinc annis, cum secundum GALILEI Dialogum attētius leſcitarem, incidi in illam propositionem, qua ostenditur *Solidum Parabolicum esse ubiq; æqualis resistentiæ*. Fateor me ad tam sublime inuentum penitus obstupuisse, præsertimque cum perlegerim ea, quæ mox addit SALVIATVS, fore scilicet, vt imposterum ligneis trabibus in Nauigijs alijsque Ædificijs moliendis vti possimus tertia molis, adeoq; pōderis parte imminutis nihil imminuta resistentia. At, re accuratius considerata, capi mecū subdubitare, an fortasse SALVIATVS illic veri specie fuerit deceptus, dum, ea quæ Solido Parabolico conuenire proprio pondere per intellectum denudato, parieti infixo, ex eoq; liberè ad pares angulos prominenti optime ostenderat GALILEVS, ipse sibi aptari posse persuasit eidem solido ponderoso, & vtrinq; fulto, quali in Nauigijs, &c. ædificandis vti certè necesse est. Facto itaq; periculo, oh quam verum illud agnouit *quandoq; bonus dormitat Homerus*; ostendi enim prædictum solidum ponderosum siue vna, siue binis extremitatibus fulciatur, nunquam tamen æqualis esse vbique resistentiæ, vt SALVIATVS, maximo licet ferè in omnibus vir ingenio, nimis tamen audacter iactitauerat. Hoc autem quatuor absolui propositionibus, quas subinde cum doctissimo, celeberrimo, eximiaq; ac singularis sapientiæ Viro, meoq; amātissimo Præceptore IOANNE ALPHONSO BORELLIO Matheseos Pisis professore (Florentiæ ille tunc degebat, ego Pontormi) per litteras communicauit. Probat ipse conatus meos, cæptis annuit, rogatq; simul, vt, vltèrius progrediendo, quid mea vires circa eiusmodi argumentum valeant expe-

pe-

